

Ceļš bez strupceļa

Jēzus saviem mācekļiem saka: “Es esmu ceļš.” Jūdi daudz runāja par ceļu, pa kuru cilvēkiem ir jāstaigā, lai dzīvei būtu jēga. 5. Mozus 5:32-33 Mozus saka savai tautai: “Uzmanieties, lai jūs rīkotos tā, kā Tas Kungs, jūsu Dievs, jums ir pavēlējis, un neatkāpieties nedz pa labi, nedz pa kreisi. Bet pa ikkatru ceļu, ko vien Tas Kungs, jūsu Dievs, jums pavēl, jums ir jāiet, lai jūs dzīvotu un jums labi klātos un jūs ilgi dzīvotu tai zemē, ko jūs iemantosiet.” Par ceļu, kas ved pie Dieva, ir runājuši pravieši un psalmisti, par daudziem ceļiem pie Dieva stāsta arī pagāni, bet tikai Jēzus atļāvis sacīt: “Es esmu Ceļš.” Sekojot Jēzum, mēs nekad nononāksim strupceļā, bet Viņš vienmēr aizvedīs pie Tēva.

Jēzus saka: “Es esmu Patiesība.” Psalmi 85:14 mēs lasām: “Taisnība staigās Viņa priekšā un ņems Viņa soļus sev par ceļa rādītājiem.” Cilvēks var meklēt patiesību, viņam var likties, ka viņš zina patiesību, bet mūsu patiesība, lai cik pārliecinoša tā nebūtu, bieži izrādās tikai puspatiesība vai meli. Jo ātrāk mēs to saprotam, jo mazāk no dārgā laika, ko Dievs mums ir devis, pazaudējam. Ir tikai viena patiesība, kas ir absolūta un nekad nepievils – Jēzus Kristus.

Jēzus saka: “Es esmu Dzīvība.” Psalmi 16:11 mēs lasām: “Tu dariji man zināmu dzīvības ceļu, Tu piepildi mani ar prieku sava vaiga priekšā, un jaukas, svētības pilnas dāvanas pie Tavas labās rokas ir mūžīgi.” Kopš pasaules radīšanas cilvēks

Kopš pasaules radīšanas cilvēks vienmēr ir domājis par savas dzīves jēgu. Viņš to ir meklējis gudrībā, naudā, varā, baudā, bet vienīgo jēgu dzīvei dod Jēzus Kristus.

vienmēr ir domājis par savas dzīves jēgu. Viņš to ir meklējis gudrībā, naudā, varā, baudā, bet vienīgo jēgu dzīvei dod Jēzus Kristus. Salīdzinot ar Kristus godību, viss pārējais agrāk vai vēlāk izrādās nederīgs. Patiesu dzīvību mēs varam atrast tikai Kristū, jo Viņš savu dzīvību atdeva, lai mēs dzīvotu. Caur Jēzus krusta nopelni, caur Viņa nāvi un augšāmcelšanos mēs atrodam ceļu, patiesību un dzīvību, kas rezultātā mums dod Mūžības cerību.

Pirms vairākiem gadiem lauku mājas bēniņos atradu vecu Bībeli un kārtīgos ādas vākos iesietu Dziesmu grāmatu latviešu valodā. Šīs grāmatas bija vairākus gadsimtus vecas. Mani pārsteidza fakts, ka gan Bībelei, gan dziesmu grāmatai lapu malas bija tā nodilušas, ka daudzviet varēja tikai nojaust, kādi vārdi lapu malās sākotnēji ir bijuši. Es tajā brīdī pavisam taustāmi sapratu, ko patiesībā nozīmē Dzīvības maize. Mūsu senči no paaudzes uz paaudzi baudījuši šo garīgo maizi un mantojuši to cits no cita kā vislielāko dārgumu. Tā rīkojas cilvēki, kuri ir patiesi piedzimuši no Augšienes, kuri ir saņēmuši glābšanu, pestīšanu, kuri pazīst vienīgo ceļu, patiesību un dzīvību, kas ved pie Tēva debesīs. Šodien es ar apbrīnu domāju par mūsu senčiem, kuru bibliotēkā, iespējams, bija tikai trīs grāmatas latviešu valodā – Bībele un Dziesmu grāmata, kas deva garīgo dzīvību, un pavārgrāmata, kas deva spēku cilvēka miesai. Viņiem nebija gandrīz nekā no tā, kas mums ir šodien, bet bija tas, ko daudzi mūsdienās ir atmetuši kā nekam nederīgu nastu – Jēzus Kristus. Bez Viņa mūsu ceļi vienmēr novedīs strupceļā.

**ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība.
Neviens nenāk pie Tēva
kā vien caur mani.**

Jāņa ev. 14:6

Ainars Purmalis

LBDS padomes loceklis

